

duszu Ziemi, opłaty elektryfikacyjnej, równoważnika pieniężnego za zaległe dostawy obowiązkowe, należności scalonych oraz składek na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe.

2. Dodatkowe środki mogą być przyznane tylko w tych gromadach, w których wykonano roczne zadania finansowe w zakresie ściągania zaległości i należności bieżących łącznie z tytułów wymienionych w ust. 1.

3. Dodatkowe środki przeznacza się na realizację czynów społecznych.

§ 2. 1. Dodatkowe środki (§ 1 ust. 1) będą przyznawane w trybie art. 33 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) raz w roku za wyniki wykonania zadań finansowych roku poprzedniego; po raz pierwszy będą one przyznane w 1963 r. za wyniki wykonania zadań 1962 r.

2. Szczegółowe zasady i tryb przyznawania dodatkowych środków na realizację czynów społecznych ustali Minister Finansów.

§ 3. 1. Dodatkowe środki (§ 1 ust. 1) nie wykorzystane w ciągu roku, w którym zostały przydzielone, przechodzą w nadwyżkę budżetu gromadzkiej rady narodowej na rok następny.

2. Prezydium gromadzkiej rady narodowej we wnioskach o wykorzystanie nadwyżki budżetowej powinny zaplanować kredyty na realizację czynów społecznych w wysokości nie mniejszej niż suma nie wykorzystanych środków dodatkowych (ust. 1).

§ 4. 1. Uruchomienie dla gromady środków z rezerwy na realizację czynów społecznych, ustalonej w budżecie powiatowym zgodnie z § 11 uchwały nr 366 Rady Ministrów z dnia 20 września 1961 r. w sprawie czynów społecznych oraz pomocy Państwa w ich organizowaniu i realizacji (Monitor Polski Nr 80, poz. 333), uzależnia się, poczynwszy od roku 1963, od stopnia wykonania w gromadzie zadań finansowych za rok poprzedni (§ 1 ust. 2).

2. Środki, o których mowa w ust. 1, uruchamia się w pełnej wysokości, jeżeli zadania finansowe zostały wykonane w całości, a także w przypadkach, gdy prezydium powiatowej rady narodowej stwierdzi, że niepełne wykonanie zadań nastąpiło z przyczyn niezależnych od wykonawców. W innych przypadkach prezydium powiatowej rady narodowej powinno odpowiednio ograniczyć wysokość uruchamianych środków, a jeżeli wykonanie zadań finansowych w bieżącym okresie budżetowym w porównaniu z rokiem poprzednim w gromadzie posiadającej zaległości nie ulega wydatnej poprawie, prezydium nie uruchomi środków na realizację czynów społecznych.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów oraz prezydiom rad narodowych.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że dodatkowe środki określone w § 1 ust. 1 obliczane będą od kwot zaległości zrealizowanych poczynwszy od dnia 1 stycznia 1962 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

112

UCHWAŁA Nr 82 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1962 r.

w sprawie odznaki „10 Lat w Służbie Narodu”.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ustanowioną w 1954 r. odznaką „10 Lat w Służbie Narodu” nadaje się:

- funkcjonariuszom Milicji Obywatelskiej,
 - podoficerom i oficerom wojsk wewnętrznych,
 - pracownikom cywilnym resortu spraw wewnętrznych,
- którzy w okresie co najmniej 10-letniej służby (pracy) w resorcie spraw wewnętrznych wyróżnili się w ochronie spokoju, porządku i bezpieczeństwa publicznego.

2. Na tych samych zasadach odznaka „10 Lat w Służbie Narodu” może być nadawana członkom Ochotniczej Rezerwy Milicji Obywatelskiej.

§ 2. Odznakę „10 Lat w Służbie Narodu” nadaje Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 3. 1. Utrata odznaki „10 Lat w Służbie Narodu” następuje na skutek skazania na karę utraty praw publicznych i obywatelskich praw honorowych.

2. Minister Spraw Wewnętrznych może pozbawić odznaki „10 Lat w Służbie Narodu” w razie:

- 1) zwolnienia ze służby w trybie dyscyplinarnym (rozwiązania umowy o pracę z winy pracownika bez wypowiedzenia),
- 2) stwierdzenia, że nadanie odznaki nastąpiło w wyniku wprowadzenia w błąd, albo gdy osoba wyróżniona dopuściła się uprzednio czynu, wskutek którego jest niegodna odznaki.

§ 4. Minister Spraw Wewnętrznych wyda w drodze zarządzenia regulamin odznaki „10 Lat w Służbie Narodu”, w którym określi szczegółowe zasady i tryb jej nadawania, opis i wzór odznaki, sposób jej noszenia oraz wzór dokumentu stwierdzającego nadanie odznaki.

§ 5. Koszty związane z nadawaniem odznaki pokrywane będą z budżetu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

113

UCHWAŁA Nr 83 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1962 r.

w sprawie urządzeń do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę na terenie gromad.

Na podstawie art. 4 ust. 5 i art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. Nr 11, poz. 72) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. W rozumieniu niniejszej uchwały:

- 1) „urządzenie” bez bliższego określenia — oznacza urzą-

dzenie do zbiorowego zaopatrywania ludności w wodę,

- 2) „urządzenie kompleksowe” bez bliższego określenia — oznacza urządzenie do zbiorowego zaopatrywania w wodę ludności oraz jednostek gospodarczych dla ich celów wytwórczych i innych, którego budowa jest realizowana ze środków własnych ludności i ze środków tych jednostek,